

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 101/2022-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Andrejom Garom, advokátom, Štefánikova 14, Bratislava, proti postupu a uzneseniu Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 1Pn 377/19/1101 z 30. júla 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. októbra 2021 domáha vyslovenia porušenia práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, práva na ochranu osobných údajov a listového tajomstva podľa čl. 22 ods. 1 a 2 a práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na ochranu pred neľudským alebo ponižujúcim zaobchádzaním a trestom podľa čl. 3 a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresnej prokuratúry, ktoré žiada zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie. Okrem toho žiada finančné zadosťučinenie 1 500 eur.

II.

2. Sťažovateľka sa v roku 2017 obrátila na JUDr. [REDAKOVANÉ] s prosbou o pomoc. Sťažovateľka s ňou komunikovala od leta 2017 prostredníctvom mobilnej aplikácie whatsapp na mobilnom telefóne. Cez tento telefón komunikovala aj so svojim advokátom, ktorý jej v septembri 2017 poslal mail s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Nasledujúci deň kontaktovala právna zástupkyňa manžela sťažovateľky, advokátka, z jej telefónneho čísla, právneho zástupcu sťažovateľky s tým, že poznala obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Okrem toho ho konfrontovala s ďalšími informáciami a radami, ktoré mohli byť zrejmé len z mobilnej komunikácie sťažovateľky. JUDr. [REDAKOVANÉ] z tohto dôvodu podala trestné oznámenie, ku ktorému sa pripojila

i sťažovateľka. Uznesením zo 6. marca 2020 bolo trestné oznámenie rozhodnutím vyšetrovateľa podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietnuté, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania. *Vyšetrovateľ dospel k záveru, že konaním osôb, ku ktorým smeruje trestné oznámenie, neboli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu. Samostatne sťažovateľka a JUDr. [REDAKOVANÉ] podali proti uzneseniu vyšetrovateľa 18. marca 2020 sťažnosť. Okresná prokuratúra uznesením z 30. apríla 2020 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla obe sťažnosti ako nedôvodné.*

3. Proti tomuto uzneseniu podala JUDr. [REDAKOVANÉ] ústavnú sťažnosť a nálezom ústavného súdu č. k. III. ÚS 98/2021-62 z 29. júna 2021 bolo vyslovené, že uznesením okresnej prokuratúry z 30. apríla 2020 bolo porušené základné právo JUDr. [REDAKOVANÉ] na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy s tým, že rozhodnutie okresnej prokuratúry sa zrušuje a vec sa jej vracia na ďalšie konanie. Okresná prokuratúra následne na základe tohto nálezu opätovne ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obe sťažnosti zamietla. Odôvodnenie doplnila o citáciu nálezu ústavného súdu z 29. júna 2021 a doplnila právnu argumentáciu o tom, že zistené konanie nemožno posúdiť ako trestný čin.

III.

4. Podľa sťažovateľky okresná prokuratúra aj po náleze ústavného súdu opätovne rozhodla nesprávne, keď nesprávne vychádzala z toho, že jej manžel oprávnene vstupoval do zálohovaných správ, ktoré následne použil pred orgánmi verejnej moci a na verejnosti. Sťažovateľka zdôraznila, že okresná prokuratúra sa vôbec nevyjadřila k tomu, že jej manžel mal prístup aj k jej mailovej komunikácii, a zaoberala sa len komunikáciou v mobilnej aplikácii. Sťažovateľka je toho názoru, že okresná prokuratúra nekonala účinne a efektívne a bez riadneho a potrebného dokazovania rozhodla na základe domniek a fikcií tak, aby zabezpečila ochranu jej základných práv a slobôd.

IV.

5. Právnu ochranu sťažovateľkou uvedených základných práv podľa čl. 22 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 3 a čl. 8 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie namieta, možno dosiahnuť realizáciou práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, a to v medziach zákonov, ktoré základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vykonávajú. Realizácia základných práv je možná aj inou právnu ochranou v medziach Trestného poriadku tak, ako k tejto ochrane pristúpila sťažovateľka, keď ochranu základných práv, do ktorých mal neoprávnene zasiahnuť páchatel trestného činu, realizovala podaním trestného oznámenia podľa § 196 ods. 1 Trestného poriadku. Toto trestné oznámenie sťažovateľky bolo podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietnuté, pričom sťažnosť sťažovateľky proti tomuto uzneseniu bola zamietnutá už uznesením okresnej prokuratúry z 30. apríla 2020 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, podľa ktorého okresná prokuratúra ako nadriadený orgán zamietla nedôvodnú sťažnosť sťažovateľky. Už týmto rozhodnutím mohlo byť zasiahnuté do základného práva sťažovateľky na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, a tým aj potencióálne do jej ostatných základných práv, ktorých porušenie namieta.

6. Už uznesením okresnej prokuratúry z 30. apríla 2020 bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že nie je dôvod na zabezpečenie ochrany práv sťažovateľky prostredníctvom trestného stíhania možných páchatel'ov, ktorí mali zasiahnuť do jej práv podľa čl. 22 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 2 ústavy

a práv podľa čl. 3 a čl. 8 ods. 1 dohovoru. K materiálnemu zásahu do práva sťažovateľky preto nemohlo dôjsť v dôsledku toho, že po náleze ústavného súdu, ktorým bolo vyslovené porušenie základných práv druhej oznamovateľky trestného činu, bolo opätovne rozhodnuté aj o jej sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa o odmietnutí jej trestného oznámenia. To platí o to viac, že toto druhé rozhodnutie okresnej prokuratúry je len zopakovaním a doplnením rovnakých dôvodov, pre ktoré bola už skôr zamietnutá sťažnosť sťažovateľky proti uzneseniu vyšetrovateľa. Namietané druhé rozhodnutie okresnej prokuratúry nevedlo k zásahu do základných práv sťažovateľky, keďže už prvým rozhodnutím okresnej prokuratúry bol ňou iniciovaný postup pred začatím trestného stíhania právoplatne skončený. Preto je ústavná sťažnosť vo vzťahu k tomuto druhému rozhodnutiu okresnej prokuratúry, ktoré bolo reakciou na porušenie základných práv druhej oznamovateľky trestného činu, a nie sťažovateľky, zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá. Opačný výklad, ktorý by bol akýmsi dobrodením v súvislosti s vyhovením ústavnej sťažnosti inej sťažovateľky, by viedol nie k ochrane skutočného zásahu do základných práv, ku ktorému mohlo dôjsť už uznesením okresnej prokuratúry z 30. apríla 2020. Jeho faktickým následkom by bolo obchádzanie prvej vety § 124 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým malo dôjsť k porušeniu základných práv.

7. Podľa § 67 zákona o ústavnom súde k tomuto rozhodnutiu pripája odlišné stanovisko sudca Peter Straka, ktoré sa týka výroku a odôvodnenia rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2022

Peter Straka
predseda senátu